

Заједничка адвокатска канцеларија *Добрић*

Адвокати:

Владимир Љ. Добрић

Марина М. Лучић

Душан М. Васиљевић

Бранислав В. Маринковић

Адв. приправник:

Ана Н. Деспотовић

Пословни секретар:

Сандра Ђорђевић

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
21000 Нови Сад
Сутјеска бр. 3

2 Ст. 9/2010

за

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ	
Предато лично, поштом препоручено обично дана _____ Рно _____	
Примерака _____ прилога _____	
ПРИМЉЕНО 13. 07. 2020	
Таксирано са _____ дин. Без таксе Мањак таксе од _____ динара	
Број _____ 201 _____	Потпис _____
Време: _____	

Стечајни поверилац: Илија Девић из Београда, ул. Виле Равијојле бр. 9, чији је пуномоћник Владимир Љ. Добрић, адвокат из Београда, Бирчанинова 15

Стечајни дужник: Аутотранспортно предузеће Војовина, акционарско друштво Нови Сад, Нови Сад, Новосадског партизанског одреда бр. 1а, кога заступа стечајни управник Никола Павловић

ЖАЛБА

против решења 2 Ст. 9/2010 од 30.06.2020.

Привредни суд у Новом Саду донео је решење 2 Ст. 9/2010 од 30.06.2020. о одбацивању жалбе Илије Девића на решење стечајног већа Привредног суда у Новом Саду 2 Ст. 9/2010 од 11.05.2020. као недозвољене.

Пуномоћник Илије Девића је наведено решење примио 10.07.2020. и у законском року изјављује жалбу због:

- битне повреде одредби стечајног поступка.

Илија Девић предлаже да Привредни апелациони суд усвоји жалбу као основану, укине решење 2 Ст. 9/2010 од 30.06.2020. и решење 2 Ст. 9/2010 од 11.05.2020. јер их је донело стечајно веће које није надлежно да одлучује по жалби на решење 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020. те да након укидања наложи Привредном суду у Новом Саду да предмет по жалби Илије Девића на решење 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020. достави Привредном апелационом суду као надлежном на одлучивање по жалби.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Решењем стечајног судије 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020. одлучено је да се обустави примена плана реорганизације стечајног дужника Аутотранспортно предузеће Војовина, акционарско друштво Нови Сад, Нови Сад, Новосадског партизанског одреда бр. 1а, чије усвајање је потврђено решењем Привредног суда у Новом Саду Ст. 9/2010 од 31.08.2011., као и да се поступак наставља банкротством, са налогом стечајном управнику Николи Павловићу да предузме редње са циљем продаје преостале имовине стечајног дужника.

Одлучујући по жалби Илије Девића на наведено решење, стечајно веће је донело решење решење 2 Ст. 9/2010 од 11.05.2020. којим се одбија жалба као неоснована, иако је Илија Девић навео у жалби да решење у поуци о правном леку садржи погрешан упут да се жалба изјављује стечајном већу. На решење стечајног већа 2 Ст. 9/2010 од 11.05.2020. Илија Девић је изјавио жалбу, између осталог јер је о жалби одлучило стечајно веће које за то није надлежно и јер ожалбено решење не садржи поуку о правном леку. Стечајно веће је одбацило жалбу решењем 2 Ст. 9/2010 од 30.06.2020. сматрајући да је таква жалба недозвољена.

Спорно је процесно питање да ли је стечајно веће, сходно чл. 32. ст. 1. Закона о стечајном поступку, надлежно да одлучује о решењу стечајног судије 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020. о обустави примена плана реорганизације стечајног дужника Аутотранспортно предузеће Војовина, акционарско друштво Нови Сад, Нови Сад, Новосадског партизанског одреда бр. 1а, чије усвајање је потврђено решењем Привредног суда у Новом Саду Ст. 9/2010 од 31.08.2011., као и да се поступак наставља банкротством, са налогом стечајном управнику Николи Павловићу да предузме редње са циљем продаје преостале имовине стечајног дужника.

У ожалбеном решењу стечајно веће је цитирало законску одредбу чл. 32. ст. 1. Закона о стечајном поступку, која гласи:

„Против решења се може изјавити жалба стечајном већу уколико је овим законом одређена апелациона надлежност стечајног већа, односно другостепеном суду, ако овим законом није другачије одређено“,

али није извело правилан закључак о својој ненадлежности. Тако је у ожалбеном решењу наведено да одредба чл. 32. ст. 1. Закона о стечајном поступку је потпуно јасна и да се према тој одредби може изјавити жалба стечајном већу, које о жалби одлучује. Због тога је стечајно веће закључило да је одлучивање о жалби поверено стечајном већу, што за последицу има да је о жалби одлучио надлежни орган, одн. да је жалба на решење стечајног већа недозвољена.

Такав правни закључак није правилан. Законска одредба чл. 32. ст. 1. Закона о стечајном поступку јесте јасна али не на начин како је образлаже стечајно веће. Према овој законској одредби, за одлучивање о жалби против решења (па и решења стечајног судије 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020.) надлежно је стечајно веће САМО УКОЛИКО ЈЕ ЗАКОНОМ О СТЕЧАЈНОМ ПОСТУПКУ ОДРЕЂЕНА АПЕЛАЦИОНА НАДЛЕЖНОСТ СТЕЧАЈНОГ ВЕЋА, а у свим другим случајевима о жалби одлучује другостепени суд. Сходно наведеном, надлежност стечајног већа је посебна и изузетна јер је стечајно веће надлежно само ако је то посебно одређено Законом о стечајном поступку, док је надлежност апелационог суда правило, одн. о

жалби на решење одлучује апелациони суд, осим ако није прописана посебна надлежност стечајног већа.

У решењима стечајног већа 2 Ст. 9/2010 од 30.06.2020., и 2 Ст. 9/2010 од 11.05.2020. није наведена одредба Закона о стечајном поступку према којој би била могућа њена посебна надлежност за одлучивање по жалби на решење стечајног судије.

Илија Девећ указује да је у решењу стечајног судије Привредног суда у Новом Саду Ст. 9/2010 од 31.08.2011. о потврђивању усвајања плана реорганизације стечајног дужника Аутотранспортно предузеће Војовина, акционарско друштво Нови Сад, Нови Сад, Новосадског партизанског одреда бр. 1а, одређено у поуци о правном леку да је жалба дозвољена и да се изјављује Привредном апелационом суду, што је правилна примена управо чл. 32. ст. 1. Закона о стечајном поступку. Није јасно како је применом исте законске одредбе у једном случају за одлучивање о жалби надлежан апелациони суд а у другом случају стечајно веће?

Како је о жалби на решење 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020. одлучивало стечајно веће које за то није надлежно, то су решења стечајног већа

- 2 Ст. 9/2010 од 30.06.2020. којим је одбијена жалба Илије Девећа на решење стечајног судије 2 Ст. 9/2010 од 11.05.2020. и
- решење стечајног већа 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020. којим је одбачена жалба на решење стечајног већа 2 Ст. 9/2010 од 11.05.2020.

донета уз битну повреду правила поступка из чл. 32. ст. 1. Закона о стечајном поступку, што за последицу има да се морају укинути. Након тога, створили би се услови да о жалби Илије Девећа на решење стечајног судије 2 Ст. 9/2010 од 22.01.2020. одлучује Привредни апелациони суд као апелациони суд надлежан за одлучивање по жалби у смислу чл. 32. ст. 1. Закона о стечајном поступку.

Илија Девећ предлаже да Привредни апелациони суд усвоји жалбу као основану.

Београд, 13.07.2020.

Пуномоћник Илије Девећа

ВЛАДИМИР Ђ. ДОБРИЋ
АДВОКАТ
11000 БЕОГРАД, Бирчанинова 15
Телефон: (011) 2687-514
Моб: 064 1153-999

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
2. Ст.9/2010
30.06.2020. године
Нови Сад

Привредни суд у Новом Саду, у већу састављеном од судије Слободанке Комшић, председника већа, и судија Стоје Кузмановић и Гордане Војновић Јовановић, чланова већа, у поступку стечаја над стечајним дужником АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД, са МБ 08041750 ПИБ 100239349, Нови Сад, Новосадског партизанског одреда 1/А, решавајући по жалби стечајног повериоца Илије Девића из Београда, кога заступа Владимир Љ. Добрић адвокат из Београда, Бирчанинова 15, изјављеној против решења стечајног већа Привредног суда у Новом Саду 2 Ст 9/2010 од 11.05.2020. године, на седници већа одржаној дана 30. јуна 2020. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба Илије Девића изјављена против решење стечајног већа Привредног суда у Новом Саду 2 Ст 9/2010 од 11.05.2020. године, као недозвољена

Образложење

Побијаним решењем 2 Ст 9/2010 од 11.05.2020. године, стечајно веће је одлучујући по жалби повериоца Илије Девића на решење стечајног судије 2 Ст 9/2010 од 22.01.2020. године, донело другостепено решење, којим је у првом ставу, укинуло решење стечајног судије, у коме је одлучено да се обуставља примена плана реорганизације стечајног дужника без враћања на поновно одлучивање, а у другом ставу потврдило је решење стечајног судије, у коме је одлучено да се поступак наставља банкротством стечајног дужника АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД, и уједно се налаже стечајном управнику да предузме радње са циљем продаје преостале имовине стечајног дужника.

Поступак у овој правној ствари се води по одредбама Закона о стечајном поступку (Службени гласник Републике Србије број 84/2004 и број 85/2005).

Стечајни поверилац Илија Девић из Београда, преко пуномоћника, дана 01.06.2020. године, уложио је жалбу против решења стечајног већа 2 Ст 9/2010 од 11.05.2020. године, због битне повреде одредби стечајног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да другостепени суд усвоји жалбу као основу, укине решење стечајног већа 2 Ст 9/2010 од 11.05.2020. године и решење стечајног судије 2 Ст 9/2010 од 22.01.2020. године, и врати их стечајном судији на поновно одлучивање.

У образложењу жалбе између осталог, се наводи се да се била повреда правила стечајног поступка огледа се у томе што је о жалби повериоца на решење стечајног судије одлучивало стечајно веће а не другостепени суд, како је то прописано одредбом члана 32. став 1. Закона о стечајном поступку, као и што решење стечајног већа не садржи поуку о правном леку.

Одговор на жалбу стечајног повериоца Илије Девића, дао је разлучни поверилац CREDIT AGRICOLE BANKA SRBIJA AD NOVI SAD, путем пуномоћника из редова адвоката, наводећи између осталог, да су жалбени наводи неосновани, да Закон о стечајном поступку, јасно поставља границе делокруга рада првостепеног судије, и стечајног већа као другостепене инстанце, али и границе законских овлашћења свих поверилаца, у којима исти могу предузимати радње ради заштите интересе и имовине стечајног дужника, па је предложио да суд жалбу повериоца одбаци као недозвољену, будући да је иста изјављена против другостепеног решења стечајног већа којом је правноснажно одлучено о даљем спровођењу стечајног поступка банкротством стечајног дужника, против које одлуке не постоји законска могућност изјављивања правног лека.

Испитујући законитост и правилност побијаног решења у складу са одредбом члана 386. 401. став 1. тачка 1), 402. и члана 399. став 4. Закона о парничном поступку, које одредбе се примењују сходно члану 5. Закона о стечајном поступку, веће налази да жалба стечајног повериоца Илије Девића није дозвољена.

Одредбом члана 30. став 1. Закона о стечајном поступку, прописано је да се у стечајном поступку доноси решење и закључак, а ставом 2. истог члана прописано је да се решењем одлучује о стечајном поступку.

Одредбом члана 32. став 1. Закона о стечајном поступку прописано је да се против решења може изјавити жалба стечајном већу уколико је овим законом одређена апелациона надлежност стечајног већа, односно другостепеном суду, ако овим законом није другачије одређено.

Одредбом члана 5. Закона о стечајном поступку, прописано је да се у стечајном поступку сходно примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак, ако овим законом није другачије одређено.

Одредбом члана 399. став 4. Закона о парничном поступку, прописано је да против решења другостепеног суда није дозвољена жалба.

Одредбом члана 401. став 1. тачка 1) Закона о парничном поступку, прописано је да решавајући по жалби, другостепени суд може да одбаци жалбу као неблагоприятну, непотпуну или недозвољену.

Одредба члана 32. став 1. Закона о стечајном поступку, је потпуно јасна. Према тој законској одредби против решења се може изјавити жалба стечајном већу, о којој стечајно веће одлучује. Стечајно веће је одлучивало по жалби на мериторну одлуку стечајног судије, решење 2 Ст 9/2010 од 22.01.2020. године, којим је у првом ставу, одлучено да се обуставља примена плана реорганизације стечајног дужника, а у другом ставу, да се поступак наставља банкротством стечајног дужника АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД, и уједно се налаже стечајном управнику да предузме радње са циљем продаје преостале имовине стечајног дужника, као другостепени орган, и донело решење којим

је у првом ставу, укинуло решење стечајног судије без враћања на поновно одлучивање, а у другом ставу потврдило решење стечајног судије, у коме је одлучено да се поступак наставља банкротством стечајног дужника, тако да је у свему је испоштовано уставно начело о двостепености одлучивања у поступку по жалби.

Имајући у виду да је одлучивање у другом степену, о жалби на решење донето од стране стечајног судије, у стечајном поступку поверено у делокруг стечајног већа, није дозвољена жалба против решења стечајног већа којом је одлучено по жалби повериоца на мериторну одлуку стечајног судије.

На основу свега изложеног, стечајно веће је жалбу повериоца Илије Девића на решење стечајног већа 2 Ст 9/2010 од 11.05.2020. године, одбацио као недозвољену, на основу овлашћења из одредбе члана 401. став 1. тачка 1), а у вези са чланом 399. став 4. Закона о парничном поступку, а увези са одредбом члана 5. Закона о стечајном поступку, а све у вези са чланом 32. став 1. Закона о стечајном поступку одлучио као изреци у ставу другом.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана пријема претписа решења, Привредном Апелационом суду а путем овог суда.

ПРЕДСЕДНИК СТЕЧАЈНОГ ВЕЋА

Слободанка Комшић
Слободанка Комшић с.р.
за тачност отправка

